

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 16

PHẨM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỄN (Phần 16)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài nghe môn giải thoát xa rời cảnh giới tham dục của ngài Phật-tô-mật-đa, hết tâm tùy thuận, ghi nhớ tu hành, quán chiếu Tam-muội, không nhiệm chấp vào cảnh giới của Bồ-tát ấy, tư duy Tam-muội hoan hỷ của Bồ-tát ấy, tìm kiếm Tam-muội tạng âm thanh vô ngại của Bồ-tát ấy, thực hiện Tam-muội đi đến khắp tất cả cõi Phật của Bồ-tát ấy, ghi nhớ Tam-muội ánh sáng xa lìa tất cả thế gian của Bồ-tát, nhập Tam-muội trang nghiêm tịch tĩnh của Bồ-tát ấy, tu tập Tam-muội bẻ gãy ngoại đạo của Bồ-tát ấy, quán sát Tam-muội cảnh giới ánh sáng chư Phật của Bồ-tát ấy, tư duy Tam-muội thâm nhiếp tất cả chúng sinh thường không xả bỏ của Bồ-tát ấy, trụ Tam-muội tạng phước đức làm cho chúng sinh tăng trưởng của Bồ-tát ấy, ghi nhớ Nhất thiết trí, rồi thông thả tiến bước, đến thành Bỉ ngạn, vào nhà cư sĩ Tỳ-sắc-đề-la, Đồng tử đảnh lễ sát chân vị ấy, rồi đứng thẳng chấp tay, thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để họa hạnh Bồ-tát, làm thế nào để tu đạo Bồ-tát. Con nghe nói, Thánh giả khéo léo dạy bảo, cúi xin giảng dạy cho con.

Cư sĩ đáp:

–Thiện nam! Ta được môn giải thoát của Bồ-tát, tên là Không giới hạn cảnh giới Niết-bàn.

–Thiện nam! Ta không cho: Đức Như Lai như thế-là đã nhập Niết-bàn, Đức Như Lai như thế-là đang nhập Niết-bàn, Đức Như Lai như thế là sẽ nhập Niết-bàn! Ta biết các Đức Phật Như Lai trong tất cả thế giới khắp mười phương, hoàn toàn không có vị nào nhập Niết-bàn cả. Ngoại trừ các vị thị hiện để giáo hóa chung sinh thôi.

Thiện nam! Lúc mở cửa tháp của Đức Như Lai Chiên-đàn tòa ấy, thì ta đạt được Tam-muội, tên là Phật Chứng Vô Tận.

Thiện nam! Trong từng niệm, ta nhập vào Tam-muội này, trong từng niệm, ta biết hết sự thù thắng của chư Phật.

Thiện Tài thưa:

–Tam-muội này, cảnh giới của nó thế nào?

Cư sĩ nói:

–Thiện nam! Khi nhập Tam-muội ấy, theo thứ tự của nó, mà ta thấy hết các Đức Như Lai Phật tuần tự xuất hiện ở thế gian này, đó là Phật Ca-diếp, Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Phật Câu-lưu-tôn, Phật Tỳ-xá-phù, Phật Thi-khí, Phật Tỳ-bà-thi, Phật Đề-xá, Phật Danh Xưng, Phật Tối Thắng Liên Hoa. Các Đức Như Lai Phật ấy làm thượng thủ. Trong một khoảnh khắc của niệm, được thấy trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, trăm ngàn Đức Phật, ức Đức Phật, ngàn ức Đức Phật, trăm ngàn ức Đức Phật, a-du-đa Đức Phật, na-do-tha ức Đức Phật, cho đến thấy không thể nói, không thể nói thế giới số cực vi trần

Đức Phật. Tất cả như thế, đều thấy theo thứ tự. Cũng được thấy các Đức Phật ấy, khi mới phát tâm, trồng các thiện căn, được thần thông tối thắng, thành tựu đại nguyện, tu hành diệu hạnh, đầy đủ Ba-la-mật, gia nhập vào hàng Bồ-tát, được nhả thanh tịnh, hàng phục quân ma, thành Đẳng chánh giác, cõi nước thanh tịnh, chúng hội trang nghiêm, phóng ra ánh sáng lớn, thần thông tự tại, cất tiếng gầm sư tử, chuyển bánh xe pháp, biến hóa thị hiện đủ các cách khác nhau, thành thực chúng sinh bằng nhiều phương tiện, khéo léo tuyên dương phân biệt các pháp; tất cả những sự thấy ấy, ta đều có khả năng duy trì, có khả năng ghi nhớ và có khả năng quán sát, nêu ra phân biệt, tùy thuận hiểu rõ, không có thiếu sót. Như thế cho đến đời sau Đức Di-lặc trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, trăm ngàn ức Đức Phật, cho đến thấy bất khả thuyết, không thể nói thế giới số cực vi trần Đức Phật và những vị mới bắt đầu phát tâm, nối nhau không dứt, ta cũng đều tin hiểu sâu xa, cần cầu không mỗi một, tin tấn để thế lực nhanh chóng tăng trưởng; tất cả thế gian, phàm phu, Nhị thừa đều không có khả năng lay động ta. Ta cũng được thấy Đức Phật hiện tại Tỳ-lô-giá-na, cùng số không thể nói, không thể nói cực vi trần Phật sát tất cả chư Phật Như Lai ở tất cả thế giới khắp mười phương cũng thế. Tất cả Đức Phật kia ta đều được thấy, toàn thể pháp ấy ta đều được nghe, ghi nhớ, thọ trì, tâm không xao lãng. Dùng sức trí tuệ tùy thuận am hiểu, dùng sức từ bi tuyên dương chỉ bày.

–Thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát của Bồ-tát không giới hạn cách giới Niết-bàn này thôi; còn như các Đại Bồ-tát: Với trí tuệ chỉ trong một niệm, mà biết ba đời, chỉ trong một niệm mà nhập khắp tất cả Tam-muội. Mặt trời trí của Đức Như Lai chiếu đến tâm vị ấy, vị ấy không còn phân biệt các pháp, hiểu rõ các Đức Phật đều bình đẳng; Đức Như Lai, ta và tất cả chúng sinh không có hai; biết tự tánh thanh tịnh của tất cả các pháp, ánh sáng chiếu khắp mọi nơi, không còn lưỡng lự, không còn giao động, nên có khả năng đi vào khắp tất cả thế gian, xa những điều phân biệt, trụ vào pháp ấn của Đức Phật, đều có khả năng khai ngộ chúng sinh trong pháp giới. Nhưng ta làm sao có thể biết để nói hết công đức và hạnh nguyện của các vị ấy.

Này thiện nam! Ở phương Nam này, có dãy núi, tên là Bồ-đát-lạc-ca, nơi có vị Bồ-tát tên là Quán Tự Tại. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Bấy giờ, cư sĩ nhân sự chỉ bày này mà nói kệ:

*Trên biển có núi bằng các báu
Nơi Hiền thánh ở, rất thanh tịnh
Nước suối chảy quanh làm thêm đẹp
Rừng cây, hoa trái, đầy trong ấy
Ngài Quán Tự Tại ở nơi đây
Mạnh mẽ tối thắng lợi chúng sinh
Ông nên đến hỏi: Công Đức Phật
Bồ-tát sẽ giảng giải rộng khắp.*

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân cư sĩ, đi nhiều vô số vòng, chiêm ngưỡng, lưu luyến, rồi từ giã ra đi.

Nhờ sự hướng dẫn của cư sĩ, Đồng tử Thiện Tài nhất tâm chánh niệm, tùy thuận duy trì những điều vị ấy hiển hiện nhập vào tạng tin hiểu sâu xa của Bồ-tát, đạt được năng lực hay tùy niệm của Bồ-tát, ghi nhớ sự tuần tự xuất hiện của chư Phật, thấy việc thành Chánh giác của chư Phật, trì các danh hiệu Phật, quán chiếu sự chứng pháp môn

của chư Phật, biết đầy đủ sự trang nghiêm của chư Phật, tin sự chuyển pháp luân của chư Phật, nghĩ đến ánh sáng tỏa chiếu của chư Phật, nhớ đến Tam-muội bình đẳng của chư Phật, hiểu rõ tự tánh thanh tịnh của chư Phật, tu pháp không phân biệt của chư Phật, khế hợp với ẩn sâu xa của chư Phật, thực hiện hạnh nghiệp bất tư nghi của chư Phật. Thế rồi Đồng tử thong thả thẳng tiến, đến ngọn núi ấy, tìm vị Đại Bồ-tát này khắp nơi, đồng tử trông thấy ở hang động phía Tây của núi này, có suối nước chảy quanh, rừng cây sầm uất, cỏ thơm mơn mớn mọc nghiêng về phía phải, trái khắp mặt đất. Có đủ các loài hoa đẹp, tô điểm khắp nơi. Bồ-tát Quán Tự Tại ngồi kiết già trên tòa đá Kim cương bảo diệp thanh tịnh, vô lượng Bồ-tát đều ngồi trên ghế đá báu chung quanh, cung kính để nghe vị ấy thuyết giảng về pháp ánh sáng trí tuệ và đại Từ bi, giúp cho họ bảo bọc tất cả chúng sinh. Trông thấy Bồ-tát, Thiện Tài quá đỗi vui mừng, hết tâm tôn trọng, trìu mến Thiện tri thức, chắp tay cung kính, mắt nhìn không chớp, suy nghĩ: Bạc Thiện tri thức chính là Như Lai, bậc Thiện tri thức chính là tất cả mây pháp, bậc Thiện tri thức chính là các kho tàng công đức, bậc Thiện tri là khó được gặp gỡ, bậc Thiện tri là nhân báu của mười Lực, bậc Thiện tri đước trí vô tận, bậc Thiện tri là cội gốc của phước đức, bậc Thiện tri là cửa Nhất thiết trí, bậc Thiện tri là thầy dẫn đường trên biển trí, bậc Thiện tri là công cụ trợ đạo cho việc tích tập Nhất thiết trí. Nghĩ như thế rồi, đồng tử tiến thẳng tới chỗ Đại Bồ-tát.

Từ xa trông thấy Thiện Tài, Bồ-tát Quán Tự Tại nói:

–Lành thay, lành thay! Đồng tử, ông đã phát tâm Đại thừa, độ khắp chúng sinh, khởi tâm chánh trực, chuyên cầu Phật pháp, đại Bi sâu nặng, cứu độ toàn thể, trụ hạnh cao cả bất tư nghi, cứu vớt khắp tất cả các nẻo sinh tử luân hồi, siêu vượt cả thế gian, không gì sánh kịp, diệu hạnh của Phổ Hiền, luôn luôn hiện hữu, tâm đại nguyện sâu xa, thanh tịnh tròn đầy, chuyên cần cầu Phật pháp, có khả năng tiếp nhận, thường xuyên vun trồng thiện căn không biết mệt mỏi, luôn làm đẹp tâm Thiện tri thức, không làm sai ý chỉ, sinh từ biển cả công đức trí tuệ của Văn-thù-sư-lợi, tâm ông thành thực, được oai lực của Phật, đã được ánh sáng Tam-muội rộng lớn, chuyên tâm cầu diệu pháp sâu xa, thường gặp các Đức Phật, sinh niềm vui lớn, trí tuệ thanh tịnh giống như hư không, tự mình sáng tỏ, lại còn dạy cho người khác, an trụ ánh sáng trí tuệ của Đức Như Lai, tiếp nhận và tu hành tất cả các Phật pháp, kho tàng báu phước trí tự nhiên đến, đạo Nhất thiết trí sớm đạt được hiện tiền, quán sát khắp chúng sinh, tâm không biếng mỏi, đại Bi kiên cố như Kim cương.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài đến chỗ Bồ-tát, đánh lễ sát chân, nhiễu quanh vô số vòng, rồi đứng chắp tay, thưa:

Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát, làm thế nào để tu đạo Bồ-tát. Con nghe nói, Thánh giả có khả năng khéo dạy dỗ, xin bậc Thánh giảng dạy cho con.

Lúc ấy, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại, phóng ra ánh sáng màu vàng Diêm-phù-đàn vi diệu, nổi vô lượng lưới mây màu lửa báu và mây rồng tự tại tuyệt đẹp, chiếu đến Thiện Tài rồi đưa tay phải xoa trên đỉnh của đồng tử, nói:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam, ông đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề!

Thiện nam! Ta thành tựu môn giải thoát hạnh đại Bi nhanh chóng của Bồ-tát.

Thiện nam! Ta đem môn hạnh đại Bi này, giáo hóa bình đẳng cho tất cả chúng sinh, tiếp nhận, dạy bảo, liên tục không dứt.

Thiện nam! Ta thường trụ môn hạnh đại Bi này, giáo hóa bình đẳng cho tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chúng sinh, tùy theo căn cơ của họ mà làm lợi ích; hoặc dùng bố thí bảo hộ chúng sinh; hoặc dùng đồng sự bảo hộ chúng sinh; hoặc hiện đủ các loại thân, với tướng hỏa vi diệu bảo hộ chúng sinh; hoặc hiện đủ các lưới sáng với bất tư nghì máu sắc thanh tịnh để bảo hộ chúng sinh; hoặc dùng oai nghi và phương tiện thù thắng, vi diệu; hoặc thuyết pháp; hoặc hiện những thân thông biến hóa làm cho họ được khai ngộ và được thuần thực; hoặc hóa hiện đủ các loại sắc tướng, đủ hạng quý tộc, đủ các nơi sinh, mang thân đồng loại cho đến cùng sống chung để thành tựu đầy đủ cho họ.

Thiện nam! Ta tu tập môn hạnh đại Bi này, nguyện thường cứu hộ tất cả chúng sinh, giúp họ tránh xa những nỗi sợ, như: Cầu cho tất cả chúng sinh tránh xa nỗi sợ về đường hiểm, nỗi sợ bậc dọc, nỗi sợ mê hoặc, nỗi sợ ràng buộc, nỗi sợ giết hại, nỗi sợ vua quan, nỗi sợ bần cùng, nỗi sợ đời sống hẩm hiu, nỗi sợ tiếng xấu, nỗi sợ chết, nỗi sợ các bệnh, nỗi sợ lưỡi biếng, nỗi sợ tối tăm, nỗi sợ đời đổi, nỗi sợ thương yêu mà xa lìa, nỗi sợ oán ghét phải gặp nhau, nỗi sợ thân bị bức bách, nỗi sợ tâm ray rứt, nỗi sợ lo buồn sầu thảm, nỗi sợ cầu không toại ý, nỗi sợ oai đức của đại chúng, nỗi sợ luân hồi trong đường ác.

Lại nguyện: Nguyện cho các chúng sinh, ai nghĩ nhớ đến ta, xưng danh hiệu ta, hoặc thấy thân ta thì đều tránh khỏi tất cả sự sợ hãi, dứt trừ chướng nạn, luôn luôn chánh niệm.

Thiện nam! Ta dùng đủ mọi phương tiện như thế, để giúp cho các chúng sinh, tránh xa những kinh sợ, an trụ nơi chánh niệm. Và lại, còn hướng dẫn cho họ phát tâm Vô thượng Bồ-đề, đến hàng không thoái chuyển.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Quán Tự Tại, muốn nói rõ nghĩa môn giải thoát này cho Đồng tử Thiện Tài, nên nói kệ rằng:

*Lành thay! Người điều phục thân tâm,
Đảnh lễ, nhiều quanh khen ngợi ta
Ta thường ở nơi núi báu này
Trụ đại Từ bi, luôn tự tại
Đây động kim cương nơi ta ở
Bằng các Ma-ni đẹp trang nghiêm
Thường dùng tâm tự tại dững mãi
Ngồi trên đá báu như tòa sen
Trời rộng cho đến chúng Tu-la
Chúng Khẩn-na-la và La-sát
Và hàng quyến thuộc luôn vây quanh
Ta dạy môn đại Bi cho họ
Ông có thể phát tâm vô thượng
Muốn được thấy ta nên đến đây
Mến mộ muốn cầu biển công đức
Nên lạy sát chân thân công đức
Muốn tu học trong pháp của ta
Nguyện được hạnh đẹp của Phổ Hiền,
Ta là Quán Tự Tại dững mãi
Phát từ bi thanh tịnh lớn
Nổi khắp lưới mây, ánh sáng diệu
Như cả hư không rộng sạch trong.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta duỗi cánh tay tròn vô cấu
Đủ tướng đẹp trăm phước trang nghiêm
Xoa đỉnh tin sâu của Thiện Tài
Thuyết giảng pháp Bồ-đề cho ông
Phật tử nên biết điều ta được
Một tướng một vị môn giải thoát
Tên mây đại Bi của chư Phật
Tạng trí tuệ bí mật trang nghiêm
Ta thường xuyên chuyên cần cứu hộ
Phát các thệ nguyện độ chúng sinh
Gần gũi tất cả và biết mình
Thường đem Phổ môn để chuyển hóa
Ta thường cứu hộ các chúng sinh
Và cứu vô số chúng khổ ách
Tưởng nhớ kính lễ hoặc xưng danh
Lập tức tất cả đều giải thoát.
Hoặc bị buộc nhốt vào lao ngục
Gặp oan gia xiềng xích bỏ tù
Người nào chí tâm xưng danh ta
Tất cả các khổ đều tiêu diệt.
Hoặc phạm trọng tội sắp đem giết
Kiếm bén tên độc hại thân mình
Xưng danh niệm liền được gia trì
Cung tên mâu nhọn không tổn hại.
Hai bên tranh cãi đến vua quan
Kiện tụng về các thứ tài sản
Người ấy chí thành niệm danh ta
Giành được phần thắng, tiếng khen
Hoặc những người thân bên nội ngoại
Và các bạn bè cùng gây oán
Người nào chí thành xưng danh ta
Tất cả oan gia không hại được.
Hoặc ở rừng sâu nơi nguy hiểm
Giặc cướp thú dữ muốn làm hại
Có thể chí tâm xưng danh ta
Tâm ác tự dứt không thể hại.
Hoặc có oan gia tâm hiểm độc
Xô từ núi cao xuống vực sâu
Nếu có chí tâm xưng danh ta
Lơ lững giữa không vô tổn hại.
Hoặc có oan gia tâm hiểm độc
Xô xuống dòng sâu và hầm lửa
Có thể chí tâm xưng danh ta
Tất cả nước lửa không hại được.
Nếu có chúng sinh gặp ách nạn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đủ các khổ sở hành hạ thân
Nếu chí tâm xưng danh ta
Giải thoát tất cả không lo sợ.
Hoặc bị người khinh khi hủy báng
Thường tìm điểm xấu để gây thù
Có thể chí tâm xưng danh ta
Như thế oán hiềm tự dứt hẳn.
Hoặc gặp quỷ mị các độc hại
Thân tâm cuồng loạn không còn biết
Có thể chí tâm xưng danh ta
Chúng đều tiêu diệt không còn nguy.
Hoặc bị rồng độc các chúng quỷ
Tất cả kinh sợ chiếm tâm mình
Có thể chí thành xưng danh ta
Cho đến trong mộng cũng bình yên.
Người nào các căn bị hư khuyết
Cầu được thân tướng tốt xinh đẹp
Có thể chí thành xưng danh ta
Tất cả mong cầu đều thành tựu.
Người nào nguyện kính thuận cha mẹ
Sắc mặt vui tươi không trái ý
Giàu sang vui sướng với bình an
Kho ngậm của báu xài không hết
Thân tộc nội ngoại luôn hòa hợp
Tất cả oán ghét không bén mảng
Có thể chí thành xưng danh ta
Tất cả mong ước đều viên mãn.
Người nào phát nguyện khi mạng chung
Không đọa vào ba đường tám nạn
Luôn sinh vào đường thiện trời người
Thường hành đạo Bồ-đề thanh tịnh
Hoặc nguyện bỏ thân sinh cõi tịnh
Hiện trước khắp tất cả chư Phật
Trong khắp cõi Phật ở mười phương
Làm Bồ-tát thù thắng thanh tịnh.
Thấy hết chư Phật khắp mười phương
Và nghe pháp âm của Phật thuyết
Có thể chí thành xưng danh ta
Tất cả mong cầu đều viên mãn.
Ở nơi nguy hiểm bao nỗi sợ
Ngày đêm sáu thời xưng danh ta
Ta sẽ hiện đứng trước người ấy
Làm nơi nương tựa tốt cho họ
Họ sẽ sinh về cõi của ta
Cùng ta tu tập hạnh Bồ-tát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhờ ta đại Bi quán tự tại
Giúp cho tất cả đều thành tựu.
Hoặc tâm thanh tịnh dâng cúng dường
Hoặc hiến bảo cái hoặc xông hương
Hoặc đem hoa đẹp rải thân ta
Sẽ sinh cõi ta làm Ứng cúng
Hoặc sinh kiếp trước không Từ bi
Bỏ ác nghiệp tham sân trói buộc
Đủ các thứ khổ theo bám chặt
Trăm ngàn ràng buộc không thể dứt
Họ bị đủ các thứ dẫn vật
Ngợi khen tán thán danh hiệu ta
Nhờ đại Bi tự tại của ta
Làm cho hoặc nghiệp đều tiêu diệt
Hoặc có chúng sinh trong khi chết
Tướng tử hiện ra các cảnh ác
Thấy đủ các cảnh tượng ấy rồi
Làm tâm kinh hoàng không điểm tựa
Nếu hay chí thành xưng danh ta
Những tướng ác kia đều tiêu diệt.
Nhờ đại Bi tự tại của ta
Giúp sinh đường thiện cõi trời, người
Đều do ta tu hành thuở xưa
Nguyện độ vô lượng chúng chúng sinh
Dũng mãnh chuyên cần không thoái chuyển
Giúp cho mong cầu đều thành tựu.
Hoặc người nào quán chiếu thân ta
Giúp cho được thấy theo nhu cầu
Hoặc người muốn nghe ta thuyết pháp
Sẽ được nghe vô biên diệu pháp
Chúng sinh trong tất cả thế giới
Tâm hành khác nhau nhiều vô số
Ta dùng đủ các sức phương tiện
Giúp họ thấy nghe đều được độ.
Ta được môn giải thoát đại Bi
Chư Phật ẩn chứng ta tu học
Ngoài biển công đức vô lượng ra
Chẳng phải trí tuệ ta biết được
Thiện Tài trong thế giới nơi mười phương
Phụng sự khắp các Thiện tri thức
Chuyên tâm tu hành không biếng trễ
Tiếp nhận Phật pháp không nhàm chán
Người nào nghe pháp không biết chán
Thì có thể thấy tất cả Phật
Vì sao thấy Phật tâm không chán?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì nghe diệu pháp không nhàm chán.

Khi thuyết kệ này rồi, Bồ-tát Quán Tự Tại bảo Thiện Tài:

–Thiện nam! Ta chỉ được môn giải thoát hạnh đại Bi nhanh chóng của Bồ-tát này thôi. Còn như các Đại Bồ-tát đã thanh tịnh tất cả nguyện của Phổ Hiền, đã an trụ nơi tất cả hạnh Phổ hiền, thường hành tất cả pháp thiện, thường trụ nơi tất cả thiền định, thường nhập khắp vô biên kiếp, thường đến khắp vô biên cõi, thường quán hết các Đức Như Lai, thường nghe tất cả pháp trong ba đời, thường dứt tất cả ác của chúng sinh, thường làm phát triển tất cả điều thiện của chúng sinh, thường cắt đứt dòng sinh tử của chúng sinh, thường bơi trong dòng chánh pháp của Như Lai thì ta làm sao có thể biết và nói hết hạnh và công đức của các vị ấy.

Khi nghe Đại Bồ-tát Quán Tự Tại, nói kệ đại Bi thanh tịnh này rồi, Đồng tử Thiện Tài rất vui mừng, phấn khởi khắp toàn thân, sinh niềm kính mến, càng tăng niềm tin và phát tâm trong sáng, rời chỗ ngồi đứng dậy, trích áo vai phải, gối phải quỳ sát đất, đánh lễ Bồ-tát và chấp tay quỳ thẳng trước Bồ-tát chí thành chiêm ngưỡng, nói kệ khen ngợi:

*Đại chúng trời, người A-tu-la
Cùng với tất cả các Bồ-tát
Bằng lời lẽ hay đồng khen ngợi
Trí tuệ Thánh giả sâu như biển
Thường ở giữa tất cả chúng sinh
Bình đẳng đồng một vị đại Bi
Đồng duyên một trí cứu độ khắp
Tất cả nạn khổ đều tiêu diệt
Bồ-tát sức thần thông tối thắng
Lật úp đại địa không gì khó
Lại làm cạn khô cả đại hải
Và cả núi chúa đều chấn động
Danh tiếng Thánh giả quá lớn lao
Hiệu là Đại Bi Quán Tự Tại
Làm sao con dùng trí thiểu cận
Khen ngợi đức thù thắng của ngài
Con nghe công đức của Thánh giả
Môn đại Bi không đoạ không tận
Nhờ vậy phát sinh tâm trong sáng
Và sinh sức trí tuệ biện tài
Nay con ở giữa chúng hội lớn
Dùng đại dũng mãnh để quán sát
Tán thán khen ngợi đức tuyệt vời
Cung kính chí thành không mỗi một
Như Đại phạm vương giữa Phạm chúng
Sáng ngời khắp cả cõi Phạm thiên
Thân đẹp an lành của Bồ-tát
Ở giữa chúng hội không ai bằng
Bồ-tát mắt nhìn như trâu chúa
Dung nghi sáng đẹp, như khối vàng
Đầy đủ nguyện Bồ-đề rộng lớn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lợi ích khắp tất cả trời người
Trang sức bằng đủ loại tràng hoa
Đầu đội mào chân kim báu đẹp
Ánh sáng sạch tuyệt vượt chư Thiên
Oai đức tôn nghiêm trên Thế chủ
Hòa quang tỏa quanh như cầu vòng
Ngoại tướng sáng ngời như trăng tròn
Tướng đỉnh nhô lên như Tu-di
Ngồi thẳng uy nghiêm: Mặt trời mọc
Hông buộc tơ vàng màu tuyết đẹp
Hiện tướng thù thắng phóng hào quang
Da nai y ni làm hạ y
Làm cho người thấy đều hoan hỷ
Thân đẹp đủ các tướng trang nghiêm
Các báu nhóm lại như núi chúa
Lưng choàng chiếc áo đẹp thượng hạng
Như mây hiện đủ các màu sắc
Ba đường trên châu nối liền nhau
Thân khô ngô giống như Thế chủ
Thường phóng ánh sáng chiếu khắp nơi
Như ánh mặt trời chiếu không gian
Sắc thân sáng đẹp như núi vàng
Lại ví như đống hoa màu vàng
Dùng anh lạc trắng để trang sức
Như rồng trắng chúa quán quanh thân
Thế chủ tay cầm hoa sen đẹp
Sắc như khối vàng đẹp tuyệt diệu
Báu Tỳ-lưu-ly làm chuỗi nắm
Oai lực Đại bi khiến mở toang
Vượt hơn những gì trời người có
Phóng ánh sáng khắp như mặt trời
Hiện lên vòi vọi như Diệu cao
Hương thơm hòa quyện khắp mọi nơi
Đối với các quỷ ác Bộ-đa
Rắn độc voi say và sư tử
Lửa si độc hại che tâm Từ
Và còn các loại ách nạn khác
Nổi khổ trôi buộc làm tổn thương
Mọi người kinh sợ không chỗ nương
Thế chủ tâm đại Bi một vị
Bình đẳng cứu giúp các chúng sinh
Tặng đá báu đẹp làm tòa quý
Hoa sen tuyết diệu ngài cầm tay
Trăm ngàn phước báu đã thành tựu
Các hoa sen đẹp đều vây quanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân sáng tuyệt đẹp sắc thanh tịnh
Được thành tựu từ nghĩa chân thật
Chư Thiên cúng các vật thượng hạng
Cùng nhau khen ngợi công đức ngài
Với ngài con phát tâm thanh tịnh
Sớm xa tất cả tâm lo sợ
Quyến thuộc thích thú và vui sướng
Tất cả quả vị đều viên mãn
Biển lớn là nơi Long vương ở
Và các chỗ ở của chúng rồng
Thường có loài chim có cánh lớn
Tóm bắt giày xe sẽ chịu khổ
Hoặc những chúng sinh vào biển cả
Gặp gió nổi sóng như núi Tuyết
Hoặc cá Ma-kiệt muốn đến nuốt
Vô cùng hoảng sợ không ai cứu
Hoặc gặp voi điên đuổi chạy gấp
Bị biết bao nguy hiểm buộc chặt
Chí tâm thâm niệm ngài Đại Bi
Như thế tất cả hết sợ hãi
Núi chúa đá lớn có hang động
Hang ấy sâu thẳm rất đáng sợ
Người phạm Pháp vương tiêu hủy thân
Đủ loại trói buộc đem đến họ
Những thứ làm khổ chúng sinh ấy
Chí tâm thâm niệm đức Đại bi
Thoát khỏi gông cùm tiêu hết khổ
Tất cả không lo, vui, bình yên
Ngài dùng tay Đại bi thanh tịnh
Nhớ đến chúng sinh mà bảo hộ
Giúp cho mọi người nơi ách nạn
Đạt được vô ưu, an ổn, vui.
Nay con khen ngợi chúa trời người
Đại Tiên vương oai đức tối thắng
Chướng ngại ba độc tiêu trừ hết
Phước trí không bờ như biển cả
Điều phục chúng sinh không biết mỏi
Lợi lạc bình đẳng không oán thân
Hạnh nguyện Bồ-tát như núi vàng
Tất cả thắng phước đều thành tựu
Ở các thế giới khắp mười phương
Chúng sinh dứt hết tâm tà kiến
Mau được thân Như Lai vô thượng
Mong khắp chúng sinh đều chứng đắc.

Bấy giờ, có vị Bồ-tát, tên là Chánh Tánh Vô Dị Hành, từ hư không hướng Đông

đi đến đỉnh núi Luân vi của thế giới này, rồi dùng chân bấm xuống đất. Lúc ấy, toàn thế giới chấn động sáu cách và hòa thành vô số các loại báu xinh đẹp. Trên thân vị ấy, lại phóng ra ánh sáng lớn che khắp tất cả. Những ánh sáng của Phạm vương, Đế Thích, Hộ thế, tám bộ trời rồng, mặt trời, mặt trăng, các vì sao, ánh chớp đều như khối mực. Ánh sáng ấy chiếu khắp địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, cảnh giới Diêm-la và và làm cho những chúng sinh khổ đau, thân tâm thanh tịnh, tội cấu tiêu trừ. Lại nổi mây làm vật cúng dường khắp các cõi nước của chư Phật, khắp nơi nổi mưa những vật như hương hoa, anh lạc, y phục, cờ phướn, lọng báu; tất cả đều rất đẹp, dùng để cúng dường Đức Phật. Lại tùy theo sở thích của chúng sinh mà dùng thần lực, hiện thân mình vào khắp tất cả cung điện, làm cho ai thấy cũng hoan hỷ, rồi mới đến chỗ Đại Bồ-tát Quán Tự Tại.

Bấy giờ, Bồ-tát Quán Tự Tại bảo Thiện Tài:

–Thiện nam! Ông thấy có Bồ-tát Chánh Tánh Vô Dị Hành đã đến trong chúng hội của đạo tràng này không?

Thiện Tài đáp:

–Vâng, con thấy rồi!

Lại bảo:

–Thiện nam! Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát?

Lúc này, Đồng tử Thiện Tài đã đạt được trí sâu xa tùy thuận quán sát không biết nhàm chán. Đồng tử thành kính đảnh lễ sát chân Bồ-tát Quán Tự Tại, nhiễu quanh vô số vòng, tuân theo lời dạy của vị ấy, từ giả ra đi.

Đến chỗ Bồ-tát Chánh Tánh Vô Dị Hành, đồng tử đảnh lễ sát chân vị ấy, rồi đứng lên chấp tay, thưa:

–Bạch Thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng con chưa biết Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát, làm thế nào để tu đạo Bồ-tát. Con nghe nói, Bồ-tát khéo léo dạy dỗ, cúi xin Thánh giả giảng dạy cho con.

Bồ-tát nói:

–Thiện nam! Ta được môn giải thoát của Bồ-tát, tên là Phổ môn bất động tốc tạt hạnh.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Thánh giả đạt được môn giải thoát này nơi Đức Phật nào? Từ đây đến cõi ấy bao xa và đến nay đã bao lâu rồi?

Bồ-tát đáp:

–Cảnh giới ấy sâu xa khó hiểu; tất cả hàng trời, người, A-tu-la, Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian, không có khả năng hiểu được; chỉ có hàng Bồ-tát hết mực tinh tấn, đủ hạnh Bồ-tát, không khiếm sợ, không thoái lui, đã có thể thân cận với các Thiện tri thức, được sự hỗ trợ của bạn bè, sự hộ niệm của chư Phật, thiện căn tăng trưởng, chí nguyện bền vững thanh tịnh, được các căn của Bồ-tát, có mắt trí tuệ, có khả năng nghe và hành trì, có khả năng hiểu rõ và thể nhập.

Thiện Tài thưa:

–Cúi xin Thánh giả giảng dạy cho con, con sẽ nhờ sức oai thần của chư Phật và sức của Thiện tri thức để có khả năng tin, có khả năng tiếp nhận, có khả năng hiểu, có khả năng ngộ nhập.

Bồ-tát nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thiện nam! Ta từ chỗ Đức Phật Phổ Cát Tường, nơi thế giới Cụ túc cát tường tạng ở phương Đông đến đây. Thiện nam! Ta được pháp môn này nơi Đức Phật ấy. Từ đó đến nay đã trải qua số kiếp nhiều như số cực vi trần trong vô lượng vô lượng cõi Phật; trong từng mỗi niệm trải qua số bước chân nhiều như số cực vi trần trong vô lượng vô lượng cõi Phật; mỗi bước chân phải vượt qua số thế giới nhiều như số cực vi trần trong vô lượng vô lượng cõi Phật; và trong mỗi thế giới ta đều vào khắp. Với tâm tối thắng, ta đến chỗ của Đức Phật ấy, đem vật cúng dường tốt đẹp để cúng dường Phật và cung cấp cho tất cả biển của chúng sinh. Những vật cúng ấy đều được thành tựu từ tâm Vô thượng, được ấn chứng từ pháp vô tác, được các Đức Như Lai tiếp nhận, được các vị Bồ-tát hoan hỷ.

Thiện nam! Ta còn thấy khắp thế giới ấy và biết cả tâm, căn tánh của tất cả chúng sinh; tùy theo sự hiểu biết và mong muốn của họ mà hiện thân thuyết pháp, hoặc phóng hào quang, hoặc cung cấp của cải, bằng mọi phương tiện để giáo hóa điều phục, lợi lạc thành thực mà không chút nghỉ ngơi. Ở các phương Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc, trên dưới, tất cả đều làm như thế.

Thiện nam! Ta chỉ được pháp môn giải thoát hạnh nhanh chóng bất động của Bồ-tát này, có khả năng nhanh chóng đi đến khắp tất cả mọi nơi. Còn như các vị Đại Bồ-tát, tuần tự đi khắp mười phương, nơi nào cũng đến, cảnh giới trí tuệ đều như nhau, khéo phân thân mình khắp cả pháp giới, đến các nẻo đường, vào tất cả cõi, biết tất cả pháp, quán sát tất cả thế gian, diễn thuyết bình đẳng tất cả pháp môn, tin sâu và yêu thích tất cả diệu hạnh, đồng thời chiếu sáng tất cả chúng sinh, đối với các Đức Phật không có phân biệt, đối với các nơi không có chướng ngại thì ta làm sao có thể biết để nói hết công đức và hạnh nguyện của các vị ấy.

Thiện nam! Ở phương Nam, có một thành tên là Môn chủ, trong ấy có vị thần, tên là Đại Thiên. Ông đến thỉnh vấn vị ấy: Bồ-tát làm thế nào để học hạnh Bồ-tát và tu đạo Bồ-tát.

Lúc ấy, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ sát chân Bồ-tát, đi nhiều quanh vô số vòng, chiêm ngưỡng, lưu luyến, rồi từ giả ra đi.

